

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.58/2023/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. február 23. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az előjárói hatalommal visszaélés vétsége és más bűncselekmény miatt terhelt1 rendőr őrnagy vádlottal szemben indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. november 10. napján kihirdetett 42.Kb.103/2022. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi pótmagánvádló1 pótmagánvádlót 88.072 (nyolcvannyolcezer-hetvenkettő) forint védői díj megfizetésére a végzés jogerőre emelkedésétől számított 1 (egy) hónapon belül védő1 ügyvéd részére.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. november 10. napján kihirdetett 42.Kb.103/2022/51. számú ítéletével terhelt1 rendőr őrnagy vádlottat az ellene előjárói hatalommal visszaélés vétsége [Btk. 450. § e) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] A tárgyaláson kihirdetett ítélettel szemben a jelenlévő pótmagánvádló és jogi képviselője fellebbezést jelentett be, míg a vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[3] A pótmagánvádló és jogi képviselője lényegében azonos tartalommal terjesztette elő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál fellebbezése részletes írásbeli indokolását, melyben az elsőfokú ítélet (tárgyaláson történő) megváltoztatásával a vádlott bűnössége megállapítását és vele szemben arányos büntetés kiszabását, vagy az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítását indítványozta. A pótmagánvádló és jogi képviselője ismét indítványozta a egyéb érdekelt2 vizsgálói 2021-es minősítésének beszerzését, amely bizonyíték hiánya vezetett a bizonyítottság hiányához az ítélet indokolása szerint. A beadványaikban utaltak arra, hogy az elsőfokú bíróság mind az eljárása alatt, mind az ítéletében anyagi és az ügy lényegére kiható eljárási szabálysértéseket

követett el, többek között a vád változásait és az utolsó vádat sem ismertette és az ítélet lényegében nem is tartalmaz tényállást. Kifogásolták a felmentő rendelkezés bíróság általi indokolását, annak mind a szóban elhangzott, mind pedig az írásba foglalt változatát, e körben felróták az elsőfokú bíróságnak a Be. 6. § szerinti vádhoz kötöttség elvének megsértését is. A Kúria Kfv.38139/2019/7. számú precedensképes határozatának és a BH2014.7.324.I. számú döntésnek a felhívásával utaltak arra, hogy jelen ügyben a minősítésben tett megállapítások objektív tényekkel nem támaszthatók alá, megvalósult a jogellenes hátrányos megkülönböztetés, ezáltal pedig a vádlott terhére rótt bűncselekmény is. A beadványok végén pontokba szedve felsorolták az elsőfokú bíróság által elkövetett azon eljárásjogi szabálysértéseket, amelyekkel álláspontjuk szerint a vádlott javára sértette a tisztességes eljárás követelményét. A beadványokhoz csatolásra került az elsőfokon elhangzott perbeszéd, valamint a 2023. november 10. napján megtartott tárgyalásról felvett jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelem.

[4] A vádlott védője észrevételében a jogszerű és megalapozott elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt, a pótmagánvádló és jogi képviselője fellebbezésének elutasítása mellett.

[5] A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján teljeskörű. Ezért a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség meglétére vagy hiányára vonatkozó megállapítását, valamint az indokolás helyességét. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (1) bekezdés b) pontja alapján tanácsulésen járt el.

[6] Előzményként megállapítható, hogy pótmagánvádló1 címzetes rendőr őrnagy pótmagánvádló 2022. április 27. napján feljelentést tett a vádlottal szemben a Btk. 450. § e) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő előjárói hatalommal visszaélés vétsége, valamint a Btk. 449. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) és b) pontjai szerint minősülő és büntetendő alárendelt megsértésének vétsége miatt. A Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség a 2022. április 28. napján kelt 6.Nyom.314/2022. számú határozatával a feljelentést az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Központi Nyomozó Főügyészséghez áttette. A Központi Nyomozó Főügyészség a 2022. május 5. napján kelt 1.Nyom.941/2022/1. számú határozatával a Btk. 449. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) és b) pontjai szerint minősülő aljas indokból, súlyos testi vagy lelki gyötrelmet okozva elkövetett alárendelt megsértésének büntette miatt tett feljelentést – mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –, míg a Btk. 450. § e) pontjába ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétsége miatt tett feljelentést – mert a bűncselekmény gyanúja hiányzik – elutasította. A Legfőbb Ügyészség Terrorizmus, Pénzmosás és Katonai ügyek Osztálya a 2022. július 01. napján kelt TPK.1989/2022/1-I. számú határozatával a panaszt – mint alaptalant – elutasította és kioktatta a sértettet a pótmagánvádlókénti fellépés lehetőségére. A határozatot pótmagánvádló1 címzetes rendőr őrnagy részére 2022. július 25. napján kézbesítették. A pótmagánvádló – jogi képviselője útján – a törvényes határidőben, 2022. szeptember 26. napján vádindítványt nyújtott be terhelt1 rendőr őrnaggyal szemben, amelyben a Btk. 450. § a) és e) pontjaiba ütköző, aszerint minősülő és büntetendő előjárói hatalommal visszaélés vétségével vádolta.

[7] A pótmagánvádló – jogi képviselője útján – előbb 2023. április 25. napján a tényállás tekintetében, majd 2023. október 18. napján mind tényállás, mind a jogi minősítés tekintetében vádmódosító beadványt nyújtott be és terhelte¹ rendőr őrnagyot a Btk. 450. § e) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő előjárói hatalommal visszaélés vétségével vádolta.

[8] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem követett el. A Be. 499. § (2) bekezdésének megfelelően a törvényszék a vádirat kézbesítésétől számított három hónapon belül előkészítő ülést tartott, ahol a vádlott a tagadta a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért az elsőfokú bíróság törvényesen tárgyalásra tért át. A Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálat során azt is megállapította, hogy a törvényszék a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, a vádlott, a védő, továbbá a tanú és a pótmagánvádló, valamint jogi képviselője az eljárásban törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, és az eljárásban résztvevők figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet szerkesztése – a sorszámozott bekezdések hiányában – nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen igazgatási szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt, az ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezhette.

[9] A pótmagánvádlónak az ügy lényegére kiható eljárási szabálysértésekkel kapcsolatos álláspontjára a másodfokú katonai tanács a következőkre kíván rámutatni: az elsőfokú ítélet tartalmilag megfelel a Be. 561.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti előírásnak, hiszen a 2. oldal első bekezdése tartalmazza a vádra történő utalást és a vád szerinti minősítést, a vádindítvány történeti tényállásának ismertetését az elsőfokú katonai tanács tehát nem tartotta szükségesnek, ezzel azonban nem sértette meg az eljárási törvényt. Ehhez kapcsolódóan megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a pótmagánvád módosítására irányuló beadványai a történeti tényállás lényegének változatlanul hagyása mellett tulajdonképpen csupán cizellálta, tovább bontotta a hátrányos megkülönböztetés mibenlétét. Erre részben a vádlott védekezésének ismeretében, arra reagálva, részben a kifogásolt teljesítmény-értékelés és minősítés egyes megállapításainak beemelésével került sor.

[10] A tisztességes eljárás követelményével kapcsolatos pótmagánvádlói kifogásokra tekintettel utal arra is a másodfokú katonai tanács, hogy a pótmagánvádló sértett tanúként került kihallgatásra, ezért a Be. 517. §-ának előírása szerint a tárgyalás megkezdése után el kellett hagynia a tárgyalótermet, így a bizonyítási eljárás megkezdésekor – a vádlott kihallgatásánál – a törvény kizáró rendelkezése miatt nem lehetett jelen. Miután a pótmagánvadás eljárásban a Be. 788. § (1) bekezdése értelmében kötelező a sértett jogi képviselete, a távollétében a pótmagánvádlói és ügyészégi jogosítványokat a jogi képviselője gyakorolta. A tárgyalási jegyzőkönyv (42.Kb.103/2022/28. - 8. oldal 10-19. bekezdés) tanúsága szerint az eljáró katonai bírő mind a pótmagánvádló jogi képviselőjét, mind a vádlott védőjét figyelmeztette a maszk kötelező használatára. A Be. 439-441. §-a szerinti tárgyalásvezetés, a tárgyalás rendjének fenntartása az eljáró bíróság joga és kötelezettsége. Ehhez kapcsolódóan megjegyzi a másodfokú katonai tanács, hogy szó szerinti

jegyzőkönyvezést egyik érdekelt sem indítványozott, a tárgyalási jegyzőkönyvek tartalma a Be. 445. § (2) és (4) bekezdése szerinti követelményeknek megfelel, azokat röviden, a szükséges részletességgel tartalmazza.

[11] Azon pótmagánvádlói kifogást illetően, hogy a perbíróság nem ismertette az előkészítő ülésen a vádlott írásbeli vallomását és annak mellékleteit, rámutat a fellebbviteli bíróság arra, hogy a Be. 165. §-a sorolja fel a bizonyítás eszközeit, így b) pont szerint ide tartozik terhelt vallomása, az e) pont értelmében pedig a tárgyi bizonyítási eszköz, ideértve az iratot is. Miután bizonyítékként csak az értékelhető, ami a bizonyítás részét képezi, ezért a pótmagánvádló által sérelmezett vádlotti vallomást és annak írásbeli csatolmányát az elsőfokú katonai tanácsnak a tárgyaláson, a bizonyítási eljárás során kellett ismertetnie a Be. 525. §-a, illetve a Be. 531.§ (1) bekezdése alapján. Az előkészítő ülésen – eljárásjogi jellegéből fakadóan – bizonyítás felvételére nem kerülhet sor, hiszen az a Be. 499. § (1) bekezdése szerint a tárgyalás előkészítése érdekében tartott nyilvános ülés. A Be. 520. § (1) bekezdés a) pontja értelmében pedig a pótmagánvádló a tárgyalás előkészítése után is jogosult bizonyítási indítvány előterjesztésére, ha az annak alapjául szolgáló tényről az indítványozó önhibáján kívül az előkészítő ülést követően szerzett tudomást. E jogosítványával a pótmagánvádló élt is. Ebből fakadóan semmilyen hátránya nem származott és nem is származhatott a pótmagánvádlónak abból a körülményből, hogy az előkészítő ülésen úgy kellett bizonyítási indítványt előterjesztenie, hogy nem ismerte a rendelkezésre álló összes bizonyítékot. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a Be. 211. § (1) bekezdésére figyelemmel a szembesítés foganatosítása nem kötelezettség a bíróság részére. Az elsőfokú katonai tanács nem tartotta szükségesnek a vádlott és a sértett tanú vallomása közötti ellentét ily módon történő tisztázását. Az, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, miért nem teljesítette a pótmagánvádló bizonyítási indítványait, az eljárás érdemére kiható eljárási szabálysértésnek nem tekinthető.

[12] Az elsőfokú katonai tanács az ügyben a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Előadta, hogy a egyéb érdekelt² a vádbeli időszakban a pótmagánvádló előljárója volt és valóban ő készítette el a pótmagánvádló 2021. évi minősítési javaslatát. Védekezése szerint a pótmagánvádlót nem különböztette meg a többi kollégájához képest hátrányosan, a minősítési javaslatba az általa megismert tényeket írta le, a minősítést a rendőrkapitányság vezetője hagyta jóvá. Hivatkozott arra is, hogy a pótmagánvádló betegsége miatt sokat volt távol, a személyi körülményeire tekintettel nem adott ügyeletet, helyszínre nem kellett kimennie, járványügyi ellenőrzésben nem vett részt, bármilyen problémája volt, segítettek megoldani. Elmondta, hogy a pótmagánvádló által kinyomtatott statisztikák egyrészt csak a pillanatnyi állapotot tükrözik, másrészt azok rendszeres begyűjtése éppen azt bizonyítja, hogy munkaidejében nem a szolgálati feladatait végezte. Állította, hogy az ükszám alapú statisztika nem alkalmas a munkateher összehasonlítására, mert nincs két egyforma ügy és a pótmagánvádlónak csak egyszerűbb megítélésű ügyeket adott, a pótmagánvádló adminisztratív úton szaporította az intézkedései számát, pl. mindenről kivonatot készített, ha kellett, ha nem. Álláspontja szerint a pótmagánvádló ügyterhe arányait tekintve nem volt nagyobb, mint a 8 órás munkarendben foglalkoztatottaké.

[13] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott, a pótmagánvádló és tanú1 rendőr alezredes tanú tárgyaláson tett vallomása, valamint az ismertetett egyéb okirati bizonyítékok – különösen a pótmagánvádló 2021. évi minősítése, a vádlott ismertetett írásban tett vallomása és annak mellékletei – alapján állapította meg.

[14] Az elsőfokú katonai tanácsa ítéletének 3. oldal közepétől az 5. oldal 5. bekezdéséig ismertette, majd az 5. oldal 6. bekezdésétől a 7. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Indokolási kötelezettségének eleget téve logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért a vádlott következetes, részben okirati bizonyítékokkal, részben a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomásával alátámasztott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a pótmagánvádló 2021. évi minősítése szempontjából az állományilletékes parancsnok tanú3 rendőr ezredes kapitányságvezető volt; míg a vádlott értékelő vezető, akire a munkáltatói jogkör gyakorlója a teljesítményértékelés ajánlott elemeinek teljesítményértékelésével kapcsolatos jogkört átruházta. Minderre figyelemmel a törvényszék katonai tanácsa ítélete második oldalának közepétől a harmadik oldal közepéig állapította meg a történeti tényállást.

[15] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak. Az ügy előre vitelét szolgáló, érdemi bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, ezért a pótmagánvádlónak és jogi képviselőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül eltérő tényállás és bűnösség megállapítására irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[16] Az elsőfokú bíróság a bűnösség vizsgálata körében helyesen rögzítette, hogy terhelt1 rendőr őrnagy értékelő vezetőként jogszabályi kötelezettségének eleget téve a minősítés vonatkozásában csak javaslatot készített, amit tanú3 rendőr ezredes kapitányságvezető, mint állományilletékes parancsnok hagyott jóvá. A Btk. 450. § e) pontjába ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétségét többek között az a katona valósítja meg, aki előjárói hatalmával visszaélve alárendeltjét a többiekhez képest előnyösebb vagy hátrányosabb bánásmódban részesíti. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 112. § (4) bekezdése szerint a minősítést az állományilletékes parancsnok hagyja jóvá. tanú1 rendőr alezredes tanúvallomásában megerősítette, hogy a kapitányságvezető több alkalommal módosította negatív irányban egyes alárendelték teljesítmény-értékelését; előfordult olyan is, hogy új teljesítmény-értékelést készítettett, mert ismerte valamennyi beosztottja munkáját. Helyesen következtetett tehát az elsőfokú katonai tanács arra, hogy nem a vádlott volt a sérelmezett teljesítményértékelés és minősítés tekintetében a pótmagánvádló állományilletékes parancsnok, így terhelt1 rendőr őrnagy nem lehetett e bűncselekmény alanya. A kapitányságvezető tekintetében pedig nem merült fel bűncselekmény gyanúja a pótmagánvádló 2021-es minősítése kapcsán. A másodfokú katonai tanács rámutat arra, hogy a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai

teljesítményértékelésének ajánlott elemeiről, az ajánlott elemek alkalmazásához kapcsolódó eljárási szabályokról, a minősítés rendjéről és a szervezeti teljesítményértékelésről szóló 26/2013. (VI.26.) BM rendelet 2. § 3. pontja az értékelés definícióját úgy adja meg, hogy az a teljesítmény megállapítására irányuló tevékenység, amikor – mérhető mutatók hiányában – az értékelő vezető megítélésén alapul a teljesítmény megállapítása. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a teljesítmény-értékelés elkészítése során az értékelő vezető az értékelt személy munkájának értékelését végzi a megadott szempontok alapján, majd a teljesítmény-értékelésen alapuló minősítésben az értékelt személy munkájára tesz megállapításokat. Az értékelő vezetőnek nem kell az értékelés, illetve a megállapítás alapját képező valamennyi tényt rögzítenie a teljesítmény-értékelésben és a minősítésben. Mivel a Hszt. 113. § (2) bekezdése szerint a minősítés megállapításai ellen, a teljesítmény-értékelés egyes elemeire is kiterjedően lehet szolgálati panaszt előterjeszteni, elegendő, ha a munkáltató az ezzel kapcsolatos perben tudja tényekkel bizonyítani megállapítását, illetve értékelését. Annyival egészíti ki továbbá a jogi indokolást a fellebbviteli bíróság, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint az alárendelt többiekhez képest hátrányos bánásmódban részesítése elkövetési magatartás akkor valósul meg, ha a megkülönböztető bánásmód valóságos és konkrét, olyan, amely más alárendeltek előtt észlelhető és nyilvánvaló (BH2001.415.). Ilyen körülményre a pótmagánvádló sem hivatkozott, ezek a feltételek az adott esetben nem állapíthatók meg. A vád tárgyává tett katonai vétség védett jogi tárgya a katonai rend jogszerű működéséhez fűződő érdek. Ez azt jelenti, hogy a törvény a szolgálati rendre károsan ható, visszaélő cselekményekkel szemben kíván védelmet nyújtani. Az előjáró elkövetési magatartása pedig akkor tényállásszerű, ha az előjáró intézkedése jogszerűtlen és arról az alárendeltek tudomást szereznek. Ezzel szemben a vádlott a megszabott feladatkörében járt el a szignálaskor, amely személyre szabott; mint ahogy jogszabályi kötelezettségének tett eleget akkor is, amikor a pótmagánvádló teljesítményértékelését és minősítési javaslatát elkészítette, és arról is csak az érintett, illetve az előjárók szereztek tudomást. A vádindítványban – ideértve annak módosításait is – megfogalmazott elkövetési magatartás tehát nem tényállásszerű.

[17] Az előzőekben foglaltakra figyelemmel nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottat a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette az ellene a Btk. 450. § e) pontjába ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[18] A fellebbviteli bíróság nem tért át tárgyalásra, a pótmagánvádló bizonyítási indítványait elutasította, miután az elsőfokú bírósággal egyező jogi álláspontjára figyelemmel a egyéb2 valamennyi vizsgálójának 2021-es minősítése, illetve a vádlott és a pótmagánvádló szembesítése a bizonyítás szempontjából részben szükségtelen, részben irreleváns.

[19] A Be. 813. § (2) bekezdése értelmében, ha a vádat pótmagánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat az 566. § (3) bekezdésében meghatározott eset kivételével felmenti, a pótmagánvádló az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított egy hónapon belül – jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét (tárgyalási jelenlét díja, felkészülési díj és útiköltség térítés), amely a

pótmagánvádló fellépése után keletkezett. A vádlott meghatalmazott védője előterjesztette díj- és költségigényét, amelyet a terhelt és a meghatalmazott védő, valamint a büntetőeljárásban részt vevő egyéb személyek díjáról és költségéről szóló 19/2018. (VI. 28.) IM rendelet 3. §-ára figyelemmel a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése, valamint a 7. § (1) és (2) bekezdése alapján kellett megállapítani. Erre figyelemmel a fellebbviteli bíróság kötelezte pótmagánvádlót pótmagánvádlót 88.072 forint védői díj megfizetésére védő ügyvéd részére.

[20] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. február 23.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

bíró bíró előadó

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.103/2022. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.58/2023/11. számú végzése folytán 2024. február 23. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. február 23.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke